

[POWIECZNY ai

Tekst nie oznacza ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w powieka).

pl N powieczn(e). ◇ G powiecznych. ◇ A subst powieczn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „powieka”:

Wyrażenia: »wesz, weszka powieczna« [szyk zmienny]: Powieczne weszki/ ızukay weszki powieczne. SienHerb B#4d; Weszek powieczn[y]ch zganianie SienHerb C#3b; Wızıy powiecznych/ y indzie ıkornych gubienie SienHerb C#4c.

»włosy powieczne« = rzęsy: Albo weźmi octu morfkiey cebule/ z hálunem/ y z Aloną zmiefzawfzy/ tym włosy powieczne maczay. SienHerb 502a.

Cf [POWIEKOWY]

KW